

Fald i den vanskelige Overgangstid skulde bistaa, for at de foreliggende administrative Opgaver kunde blive løst med fornødent Lokalkendskab.

Jeg indrømmer imidlertid fuldt ud det ærede Medlem, at det vil være rigtigt at have Opmærksomheden henvendt paa at simplificere denne Administration, og det er en Opgave, Regeringen mener vil komme til at ligge for.

Det ærede Medlem omtalte de Anmærkninger paa Finanslovforslaget, hvori udtales, at disse eller hine Bestemmelser kan træffes med Tilslutning af Folketingets Finansudvalg. Det ærede Medlem mente, at dette var noget nyt i vort konstitutionelle Liv. Deri tager det ærede Medlem fejl. Jeg mindes, at der forskellige Gange har været lignende Anmærkninger paa Finansloven og lignende Bestemmelser i andre Love, og det er heller ikke helt naturligt, thi der er ingen Tvivl om, at Folketinget indtager en konstitutionel Fortrinsstilling med Hensyn til Behandlingen af Finanslovforslaget. Det er jo fastsat i Grundloven, at Folketinget behandler Finansloven først, og det har haft den praktiske Følge, at Folketinget har haft langt den største Indflydelse paa Finansloven. Jeg tør ogsaa sige, at det har været Grundlovens Mening, at saa skulde være, det er en af Hovedbestemmelserne i Grundloven, baade i den oprindelige og i de senere. Man har imidlertid ogsaa i den Sag, det ærede Medlem nævnte, fulgt en anden Praksis, for øvrigt i stigende Grad, idet man har gjort forskellige Bestemmelser afhængige af Tilslutning fra begge Tings Finansudvalg. Jeg skal gerne tage det ærede Medlems Udtalelser til Efterretning og tage alt fornødent Hensyn til, at man, hvor det maatte være hensigtsmæssigt, bruger denne Form: Tilslutning fra begge Tings Finansudvalg, som ogsaa har Borgerret indenfor vort konstitutionelle Liv.

Til det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Brandes) skal jeg sige, at jeg har god Fortrøstning til, at det ikke skal gaa Bepareelserne paa dette Finanslovforslag paa samme Maade, som det gik Sparekommissionens Bepareelser. Jeg skal gerne indrømme, at det var en overordentlig krank Skæbne, de fik; det laa nu meget i, at Forholdene i de Aar, der fulgte efter, at Sparekommissionen havde afgivet sin Betænk-

ning, ikke krævede nøjeregnende Økonomi i den Grad, som Forholdene nu kræver. Jeg tror nok, at disse Bepareelser skal blive fastholdt, men jeg tror ogsaa, at de skal blive udviklet videre; det vil være ganske nødvendigt for at naa det Maal, som skal og maa naas, nemlig at tilvejebringe Balance.

Jeg skal ikke følge det ærede Medlem i en Diskussion, som jeg synes havde en mere teoretisk Karakter, nemlig Spørgsmaalet om Berettigelsen til at bære Navnet det historiske Venstre. Det er jo før sket, at forskellige Partier har ført Strid om, hvem der var berettiget til at bære dette eller hint Navn. Jeg tror ikke, denne Sag har tilstrækkelig Interesse til, at det vil være rigtigt at optage det høje Tings Tid dermed. Det ærede Medlem vilde mene, at man ikke kunde tale om et historisk Venstre, men at man kunde tale om et militaristisk og et antimilitaristisk Venstre. Det ved jeg ikke, om det ærede Medlem har Ret i, i hvert Tilfælde tror jeg ikke, at han har nogen som helst Ret til at sige, at den Stilling til Militærspørgsmaalet, som han og hans Parti indtager, skulde være typisk for Venstre i det hele og store her i Landet, aldeles ikke; den har været betegnende for en enkelt Del af Venstre, men ikke for Venstre som Helhed. Venstre som Helhed har aldrig indtaget det negative Standpunkt overfor Forsvarsspørgsmaalet, som det ærede Medlems Parti indtager. Jeg skal erindre om den bekendte Beslutning i 70erne: at man vilde ofre ikke mindre end 30 Mill. Kr. til ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger, naar disse blev tilvejebragt paa en bestemt Maade ved en Formue- og Indkomstskat, hvad den daværende Regering imidlertid ikke vilde gaa ind paa. Saaledes kunde der nævnes adskillige Eksempler paa, at Venstres Politik i Forsvars-sagen gennemgaaende har været positiv og ikke negativ og tillige bestandig har været saaledes, at man har anbefalet alle de Bepareelser gennemført paa dette Omraade, som paa nogen Maade var forsvarlige, men alligevel ud fra en anden Aand overfor dette Spørgsmaal end den, der besjæler det ærede Medlems Parti.

Det ærede Medlem var inde paa en Række Betragtninger, som jeg til Dels allerede har omtalt, Anker over, at Finansloven ikke giver noget fuldstændigt Billede, at Tillægsbevillingsloven er for stor o. s. v.,